DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 21 listopada 1950 — Nr 28 — Poz. 178 - 180

TREŚĆ:

178

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 listopada 1950 r.

w sprawie oszczędności paliw i smarów w gospodarce samochodowej.

Na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 6 września 1950 r. w sprawie oszczędności paliw i smarów w gospodarce samochodowej i rolnej (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1235) zarządza się, co następuje:

1. Celem uzyskania jak największych oszczędności w zużyciu paliwa i smarów wprowadza się ścisłą kontrolę, obejmującą całość gospodarki tymi materiałami, a mianowicie: a) magazynowanie, b) dystrybucję, c) eksploatację i d) obsługę techniczną.

2. Kontrolę gospodarki w zużyciu paliw i smarów przeprowadzają:

a) kierownicy wydziałów lub referatów gospodarczych, transportowych względnie samochodowych bądź wyznaczeni przez nich pracownicy — odnośnie magazynowania oraz dystrybucji paliwa i smarów,

b) kierownicy garaży względnie wyznaczeni pracownicy — odnośnie zużycia paliwa i smarów przy eksploatacji pojazdów samochodowych.

Ponad to kontrolę całości gospodarki obowiązane są przeprowadzać przełożone jednostki organizacyjne.

3. Kontrola magazynowania paliw i smarów winna polegać na:

a) gruntownym zbadaniu co najmniej raz na kwartał sposobu zaopatrywania magazynów w paliwa płynne i smary (przewóz i sposób dokonywania przelewu),

b) szczegółowym sprawdzeniu 2 razy do roku (kwiecień — październik) przydatności pomieszczenia magazynowego i do stosowaniu go do wymogów stawianych w instrukcji o magazynowaniu paliw i smarów,

c) zbadaniu raz na kwartał szczelności i czystości zbiorników oraz ich stanu i przydatności,

d) zbadaniu raz na miesiąc ubytku naturalnego i przyczyn jego powstawania.

4. Kontrola dystrybucji paliw i smarów powinna polegać na:

a) zbadaniu raz na miesiąc czy używane są właściwe naczynia, pompy, przyrządy pomiarowe oraz ich stanu pod względem czystości i przydatności,

b) zwróceniu specjalnej uwagi raz na miesiąc co do sposobu i dokładności dokonywania mierzenia wydawanego paliwa i smarów,

c) zwracaniu uwagi na sposób napełniania i opróżniania zbiorników, naczyń magazynowych oraz zbiorników pojazdów samochodowych.

5. Kontrola zużycia paliw przy eksploatacji pojazdów samochodowych winna polegać na stałym:

a) zwalczaniu marnotrawstwa wynikającego z niewłaściwego wykorzystywania środków transportowych pod względem przestrzegania celowości przejazdów, wykorzystaniu ładowności, przyczep i pustych przebiegów,

b) rygorystycznym przestrzeganiu obowiązujących norm zużycia paliwa,

c) sprawdzaniu właściwego stosowania dodatków do norm,

d) sprawdzaniu prowadzenia i wypełniania kart drogowych zgodnie z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 5 grudnia 1949 r. o prowadzeniu kart drogowych pojazdów mechanicznych (Dz. T. i Z. K. z dnia 15. XII. 1949 r. Nr 37 poz. 273 i D. T. i Z. K z dnia 5 V 1950 r. Nr 12, poz 115),

e) analizowaniu kart drogowych ze szczególnym uwzględnieniem zużycia paliwa,

f) instruowaniu kierowców o stosowaniu najekonomiczniejszych szybkości pojazdów, o właściwym uruchamianiu silnika, o wpływie temperatury silnika na zużycie paliwa szczególnie przy rozpoczęciu jazdy,

g) sprawdzaniu właściwej eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym i stosowaniu urządzeń w myśl zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 20 września 1950 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym (Dz. T. i Z. K. Nr 28, poz. 224),

h) badaniu przyczyn powodujących nadmierne zużycie paliw płynnych oraz usuwaniu tych przyczyn.

W przypadku nadmiernego zużycia paliw należy pociągnąć winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej i materialnej, w przypadku zaś zaniedbania obowiązku zwrotu niezużytego paliwa, przy przekazywaniu pojazdu samochodowego do remontu lub do innej jednostki — do odpowiedzialności karnej.

6. Racjonalna obsługa techniczna, mająca zasadniczy wpływ na zużycie paliwa i smarów winna być kontrolowana co do sposobu jej wykonania. Kontrola ta winna polegać na:

a) badaniu planowości i właściwości dokonywanej obsługi technicznej zgodnie z instrukcją Ministerstwa Komunikacji ze szczególnym zwróceniem uwagi na szczelność i czystość zbiorników i przewodów paliwowych, stosowaniu właściwych gaźników i pomp wtryskowych, ich regulacji i okresowej regeneracji oraz zwróceniu uwagi na dopuszczenie do eksploatacji pojazdów zużywających paliwa i oleje silnikowe ponad normy z powodu złego stanu technicznego,

b) sprawdzeniu ograniczenia stosowania oleju gazowego, benzyny i nafty do mycia części pojazdów samochodowych, dokładności przemywania silnika przy wymianie oleju oraz czy olej silnikowy zużyty oddawany jest do Centrali Produktów Naftowych celem regeneracji.

7. Kierownicy wszystkich podległych jednostek spowodują natychmiast przeprowadzenie specjalnych odpraw pracowników zatrudnionych przy eksploatacji pojazdów samochodowych w celu przeszkolenia w zakresie oszczędnego zużytkowania i racjonalnej gospodarki paliwami płynnymi oraz dokładnego pouczenia o odpowiedzialności ciążącej na tych pracownikach.

Minister Finansów K. Dąbrowski

179

OKÓLNIK

z dnia 11 listopada 1950 r.

w sprawie obowiązku podatkowego w podatku dochodowym warsztatów i zakładów szkolnych. Nr BD. 5356/3/50.

W związku nasuwającymi się wątpliwościami w przedmiocie stosowania przepisów § 3 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. do dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 105), Ministerstwo Finansów przypomina i wyjaśnia, co następuje:

1) Z ulg przewidzianych wspomnianym przepisem, w postaci zwolnienia od podatku dochodowego, mogą korzystać, tylko te warsztaty i zakłady szkolne, które:

a) mają na celu praktyczne szkolenie uczniów,

b) są organizacyjnie i programowo związane ze szkołą,

c) rozliczają się wydatkami i dochodami poprzez budżet; na równi z warsztatami i zakładami rozliczającymi się poprzez budżet należy traktować te nieliczne większe warsztaty szkolne, które są powiązane z budżetem poprzez plan finansowo-gospodarczy, bądź wpłacając czysty zysk do budżetu, bądź też uzyskując z budżetu dopłaty na pokrycie niedoboru;

d) zatrudniają małą ilość pracowników najemnych w stosunku do ilości szkolonych uczniów.

Ze zwolnienia korzystają przy zachowaniu powyższych warunków warsztaty i zakłady, zarówno prowadzone w ramach państwowych szkół zawodowych podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego (C. U. S. Z.), jak i w ramach innych publicznych szkół zawodowych nie objętych budżetem C. U. S. Z.

2) Jeżeli chodzi o warsztaty i zakłady, prowadzone przez podległe Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych rolnicze szkoły zawodowe, a związane z prowadzonymi przez szkoły rolnicze szkolnymi gospodarstwami rolnymi, to należy rozróżnić małe zakłady przemysłowe, ściśle zespolone ze szkolnymi gospodarstwami rolnymi przetwarzające wyłącznie produkty szkolnego gospodarstwa rolnego, zużywane na wyżywienie uczniów i dostarczające wymienionym gospodarstwom odpadków na paszę, a zatem stanowiące jakby integralną część szkolnego gospodarstwa rolnego, oraz duże zakłady przemysłowe, przetwarzające nie tylko produkty szkolnego gospodarstwa rolnego, ale również zakupujące je z zewnątrz w celu wykorzystania swoich możliwości przerobowych. Zakłady takie prowadzone są przez szkoły rolnicze jedynie ze względu na ścisłe zespolenie ich ze szkolnymi gospodarstwami rolnymi (jeden kompleks budynków i niemożność rozgraniczenia ich, przerób surowców gospodarstwa własnego). Wprawdzie młodzież ucząca się bierze częściowy udział w obsługiwaniu tych zakładów, przygotowując się wszechstronnie do pracy w gospodarstwach, gdzie istnieją podobne zakłady, tym niemniej jednak ze względu na odrębność organizacyjną i programową, zakłady takie nie stanowią warsztatu szkolnego. Zaznaczyć należy, iż szkoły rolnicze w tego rodzaju zakładach nie prowadzą specjalnego szkolenia w kierunku przygotowania fachowców dla tego rodzaju placówek, a eksploatacja danego zakładu przemysłowego, jak również zbyt produktów odbywa się przez szkołę, jako użytkownika na zasadach ogólnych, ustalonych dla tego rodzaju przedsiębiorstw, będących w administracji innych użytkowników.

Tego rodzaju zakłady, jak np. gorzelnie i młyny, jako nie odpowiadające warunkom wyżej podanym, nie podlegają zwolnieniu od podatku dochodowego, a dochody z nich uzyskane winny być opodatkowane na zasadach ogólnych.

Dyrektor Departamentu inż. T. Sibera

180

OKÓLNIK

z dnia 13 listopada 1950 r.

w sprawie zwolnienia od podatku obrotowego Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego oraz Spółdzielczych Przedsiębiorstw Budowlanych w związku z przekazaniem składników majątkowych. Nr BD. 6534/2/50.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) umarza się podatek obrotowy przypadający od obrotów osiągniętych przez Spółdzielnię Budownictwa Wiejskiego „Samopomoc Chłopska" w likwidacji oraz Spółdzielcze Przedsiębiorstwa Budowlane zrzeszone w Centrali Spółdzielni Mieszkaniowych, z tytułu odpłatnego przekazania w związku z reorganizacją spółdzielczości, składników majątkowych Budowlanym Przedsiębiorstwom Powiatowym względnie Dyrekcji Miejscowych Przedsiębiorstw Budowlanych.

Za Ministra Finansów
Podsekretarz Stanu E. Drożniak

KOMUNIKAT

Od dnia 1 stycznia 1951 r. należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów wynosi: rocznie zł 60; półrocznie zł 33; kwartalnie zł 18.

Należność z tytułu prenumeraty należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w P. K. O. Nr I-4428/416.

Wysyłanie Dziennika w ramach zgłoszonej prenumeraty następuje po otrzymaniu należności i trwa do końca opłaconego okresu.

Numery z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty sprzedawane będą w/g cen sprzedażnych i w miarę posiadanego zapasu.

Cena ogłoszeń — zł 2 gr 70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/416.
Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,45

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14315, B-131371, 15.000, 18. XI. — 21. XI. 50.